

ABONAMENTE

	In Orașŭ	In districte.
Pentru unŭ anŭ	24	30 lei.
Pentru jum. anŭ	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Orice abonamentŭ neînsoțitŭ de valoare se refușă.

Abonamentele se facŭ numai de la 1 și 25 ale fie-cărei luni.

Epistolele nefrancate se refușă și articolii nepublikați se ardŭ.

Pentru rubrica inserțiunŭ și reclame, Reclajunea nu este responsabilă.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANUNCIURI

Linia mică pe pagina IV	15 banf.
Reclame pe pagina III	1 leŭ
" " " " II	2 lei
" " " " I	3 lei

Pentru Franca : se primescŭ anunții și reclame la D-nu Eugène Orain rue Dro-uot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania, la Domnu Philipp Löb, Wien Reichsrathplatz Nr. 2.

Pentru Londra la D-nul Eugène Micoud 81 a, Fleet Street, E. C.

Pentru abonamente, reclame și anunții, a se adresa la Typ. Națională, Strada Academiei 24.

BUCURESCI, 20 IUNIŪ

Cestiunea cea mai gravă ce se agită în aceste momente, atât în camera din delul Mitropoliei, cât și în totă țera, ocupându mare parte din presa străină chiar, este darea concesiunii pentru construirea căii ferate Ploiesci-Predelŭ.

Acastă cestiune fiindŭ una din acelea în care se trată de viitorul României, de averea sea, de viața și cele mai prețioase interese ale ei, economice și politice, ne credemŭ datorŭ a dice câte-va cuvinte și noi, nu pentru a convinge sŭ opri din calea fatală pe cari au apucatŭ miniștrii și Camera, cari suntŭ absolutŭ convinși de bagheta magică a străinului, ci numai pentru a arăta încă o dată mai mult, națiunii și capului statului, pericolele ce amenință țera și tronul ei. Vomŭ combate și cu această ocașune pe aceia cari se jocă cu viitorul și viața României, pentru ca acela în care poporul românŭ speră atât de multŭ să vedă abisul către care-lŭ ductŭ rău voitorii săi, lingușitorii și falșii conservatori.

Juncțiunea căilor noastre ferate cu ale Austro-Ungariei este deja admisă prin punctele Ploiesci-Predealŭ, încă din sesiunea trecută a Camerii legiuitoare, și este inutilŭ prin urmare a mai reveni să probămŭ că prin această procedare s'a datŭ în mâinele nemților o linie facilă de a ne cotropi pe calea economică și strategică. Presa a vorbitŭ în destulŭ la timpŭ, asupra acestui punctŭ și țera, interesată în cestiune, s'a convinsŭ deplinŭ de scopurile anti-naționale ale celor ce o guvernă, de servilismul lorŭ și de ușurința cu care și plăcă capul ordinilor venite de la străinŭ.

Dacă dără, rŭlŭ s'a făcutŭ de la începutŭ prin admiterea acestorŭ puncte pentru juncțiune; dacă Austro-Ungaria a pusŭ mâna printr'această, pe comerțul, industria și averea noastră națională cu ajutorul unor falși reprezentanți ai națiunii române, căutat'au celŭ puținŭ miniștrii principelui Carol a remediu prin toate mijlocele posibile fatalele consecințe ale ascultării acestorŭ ordine străine, a micșora rŭlŭ de care este isbită națiunea română prin aceste juncțiuni? Vomŭ arăta că actualulŭ guvernŭ, departe de a lucra conformŭ intereselor țerii, a lucrattŭ numai în avantajul străinului, nimicindŭ ori-ce speranțe și iluzii

ale poporul celŭ toleră la cărma afacerilorŭ seŭle.

Căile ferate suntŭ meșiele cele mai facile pentru a transporta cu facilitate de la unŭ capătŭ altŭ țerii alimente, armate, munițiuni atunci cândŭ interesulŭ reclamă această, atunci cândŭ inamiculŭ este pe teritorulŭ nostru sŭ în ajunŭ de a pune piciorulŭ pe densulŭ. De la regulata circulațiune pe aceste căi, de la buna lorŭ construcțiune și întreținere, depinde în asemenea casŭ reușita unui atacŭ sŭ respingerea unei armate cotropitoare. Dacă aceste căi ferate în mâinele unorŭ străini, interesați a ne cuceri, încredințată confecționarea și exploatarea unor asemenea căi străinului avidŭ de cotropiri, și vei fi totŭ-d'auna expusŭ nu numai a avea nisce linii ferate rău construite, dără încă vei fi la dispozițiunea pôte a acelora cari, dacă nu acum, dără celŭ puținŭ mai târziu, potŭ deveni inamicii națiunii române.

Acastă considerațiune a făcutŭ mai pe toate statele din Europa a și construi căi ferate prin ele însesși, fără a mai recurge la străini, fără a se mai da legate de mâini și de picioare în brațele străinilor cari mai totŭ-d'auna nu luptă de câtŭ a se înavuți în detrimentulŭ celorlalte state, fie ele dintre cele mai amice chiar. Acastă a făcutŭ pe barbații cei mai eminenți din Europa să strige în contra dării concesiunilorŭ de căi ferate la străini, și să combată din toate forțele lorŭ asemenea mijloce indirecte, de a se aservi și demoralisa unŭ poporŭ.

Dacă aceste considerațiuni suntŭ juste în generalŭ, ele suntŭ cu atâtŭ mai adevărate, cu atâtŭ mai reale în privința statului nostru. Nenorocitele concesiuni ce am datŭ străinilorŭ până mai în zilele trecute, gravele și tristele consecințe ce ele ne-au adusŭ, suntŭ prea recente pentru a le fi uitatŭ. Se mai pôte astăzi guvernulŭ principelui Carol înșela asupra scopurilor meșchine ce au străinŭ în privința noastră? Iși mai putea face iluzii poporulŭ că străinŭ îi vorŭ da nisce căi ferate bune, cu care se nu mai fie spus la cele mai eminențe pericole? Evidentŭ că nu.

Amŭ văditŭ cu toții și vedemŭ pe fie-care și miserabila cale ferată Strusberg-Blaichroder, etc. Câte pagube nu a avutŭ națiunea să sufere dupe urma acestorŭ străinŭ? Câte intervențiuni străine, câte

amenințări, câte procese ruinătoare, toate terminate în dauna noastră, în dauna țerii care plătesce cu ultima remășiță a românului desolatŭ? A trebuitŭ să i se răpescă României, prin mâinele falșilor săi fiți, sute de milioane, fără a i se oferi celŭ puținŭ în schimbŭ o cale ferată bună, și conformŭ stipulațiunilorŭ din contractulŭ dintre concesiionari și guvernŭ; a trebuitŭ, dicemŭ, ca națiunea română să sufere batjocurile străinului amenințatorŭ, să încerce cele mai mari și degradătoare umilințe dupe urma acestorŭ străini recomandați de creaturile lorŭ din România, de indiviții care și vëndŭ și consciința pentru unŭ interesŭ meschinŭ.

Cine nu și amintește de nenorocita scrisore Auerbach? Cine a putut uita amenințările cele mai necredibile, până chiar și abdicarea, și acestea toate numai pentru concesiunile date străinilorŭ, protegiați de alți străini.

În fața acestorŭ acte atâtŭ de elocințe, mai pôte fi cine-va care să susție cu sinceritate, că putemŭ avea ceva bunŭ de la străini și cu ajutorulŭ străinilorŭ? Se mai pôte găsi unŭ românŭ ce și iubesc țera, care are durere de averea ei, și suferă de perderile ce a încercatŭ și încercă chiar astăzi, prin confiențe către streini, să mai acorde acestora concesiuni de milioane, lucrări de artă atâtŭ de însemnate? Noi credemŭ că nu.

Astăzi, nu mai e permisŭ a ne face iluzii asupra acestui punctŭ; toți străinŭ au căutatŭ să ne speculeze, și cea mai mare parte a ruinării finanțelorŭ noastre nu și are sorginte de câtŭ în această tendință ce au manifestatŭ de atâtea ori. A se susține că este avantajosŭ pentru statŭ și finanțele lui să se dea confecționarea căii ferate Ploiesci-Predealŭ străinilorŭ, este a comite o adevărată trădare națională, este încă a sancționa fără nici unŭ scrupulŭ resipa averei publice.

Afară de această, unŭ simțimentŭ de demnitate națională, o ambițiune justă și legitimă arŭ trebui celŭ puținŭ să ne facă pe toți ca, în urma atâtorŭ încercări atâtŭ de desastuoase, se nu mai tentămŭ a comite o nouă imprudență, ca să nu dicemŭ trădare, făcendŭ recursŭ la ajutorulŭ străinului care, dacă câte o dată nu și lipsesc capacitatea, dără e absolutŭ privatŭ de bună voință pentru averea și puna țerii. Dacă în adevărŭ străinŭ ne-au adusŭ atâtea

rele — cea ce nu se mai pôte contesta astăzi — pentru ce amŭ mai recurge erŭ la ei? Nu sunt între români atâția bărbați onorabili, demni și dotați de o capacitate destulŭ de mare? Nu avemŭ atâția omeni onorabili, cari sunt împinși de unŭ simțimentŭ de demnitate și o nobilă ambițiune de a îndeplini cu sânteniță unŭ angajamentŭ pentru care și vorŭ mulțumi fi lorŭ și a intrigi națiunii?

De ce dără ne-amŭ mai degrada, recurgendŭ la străini? De ce ne-am declara noi însine incapabili pentru o întreprindere, care vedemŭ cu plăcere că a reușitŭ de mai multe ori atâtŭ de bine? A face această, arŭ fi a ne expune risulŭ generalŭ alŭ Europei, a ne pericola averea noastră, viața națiunii române spoliată. Acastă arŭ însemna, încă o dată mai multŭ, că cei de la putere luptă nu pentru românŭ, ci numai pentru străini și în interesul lorŭ.

Este dără absolutŭ indispensabilŭ pentru securitatea României, pentru prosperarea și înmulțirea bogățiilor seŭle, ca linia ferată Ploiesci-Predealŭ să se dea unei companii române erŭ nu unorŭ gheșeftari străini, cari vinŭ din afară pentru a ne face, nu lucrări durabile, ci de acelea cari se dispară la aparițiunea celui mai neînsemnatŭ accidentŭ naturalŭ.

Poporulŭ este sătulŭ de străini, de acea drăcie de nemți și prusieni ce au inundatŭ orașele noastre, în cari nu se mai aude vorbindŭ de câtŭ limbă străină; trebuie să ne îngrijescă și să ne facă a ne decide să se pună o stavilă acestui curentŭ rău făcătorŭ, o barieră naturală acestorŭ locuste roșetore cari, nemulțumiți cu răpirea avuțiilor noastre, au pretențiunea a se numi civilizațorii orientului, ei a cărorŭ civilizațiune constă în minciună și perfidiă.

Voimŭ și noi, împreună cu națiunea întregă, a numai fi expusŭ insultelorŭ grosolane ale nemților ce abundă prin funcțiunile căilor ferate, de unde românŭ suntŭ excluși fără cuvântŭ, răpindu-se una din cele mai bune ocașuni a și ameliora sörta, într'unŭ modŭ onorabilŭ, prin muncă și labore.

Etă dără cuvintele pentru care conjurămŭ corpurile legiuitoare, dacă ele mai au o umbră ore-care de interesŭ pentru această țera, să nu acorde construirea noilorŭ linii ferate de câtŭ unei companii române.

A acorda această unei societăți Austro-Ungar, este a comite o trădare a averii și vieții națiunii; a o acorda ori căruia altă străin, este a descurajarea asociațiunile române, a da în mâinile inamicilor noștri toate arterele, punga și viața acestei țări.

În numărul viitor vom vorbi de atitudinea d-loru ministrii în această afacere și de modul cum d-loru cred că trebuie ași servi patria.

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

Bioururile celor trei grupe ale Stângei din Camera de la Versailles, a comunicat diareloru republicane următoarea notă:

«Bioururile celor trei grupe ale Stângei s'au reunit pentru a delibera asupra măsurilor ce trebuiesc luate în scopul de a grăbi lucrările Adunării și a ajunge la dizolvare.

«Aceiași deterioră se impune tuturor: această deterioră este de a delibera fără încetare și de a nu încurca discuțiile prin amendamente cari nu servă de câtă a întârziă discuțiile fără a lumina într'un mod folositoru desbaterile; această deterioră ne pare că este de ajuns înțelesă de totă lumea. Ea a devenit indispensabilă, nu de a o impune, dertu cel puțin de a o afirma în numele marilor interese politice pe cari bioururile Stângei trebuie să le pășiască.

«Bioururile au crezut că a sosit momentul de a lua o deciziune definitivă asupra chestiunii de dizolvare și, prin urmare, asupra măsurilor ce pot conduce la dēnsa.

«Ele sunt de părere că deteriora tuturor este de a sacrifica totu acestu interes, și ele declară sus și tare că lasă acelora din membrii Stângei cari ar urma o altă linie de conducere responsabilitatea ce le incumbă înaintea țerei, decât ei ar depărta, fără îndoială cu neprecugetare, dizolvarea adunării.

«Versailles, 26 Iunie 1875.

«Semnați: *Laboulaye*, președintele centrului stâng; *Laurent-Pichat*, președintele Uniunii republicane; *Jules Ferry*, președintele Stângei republicane.»

Correspondentul diplomatic al *Gazettei de Colonia*, telegrafiadă din Berlin acestu diaru următoarele în privința ultimelor note adresate guvernulu belgianu de către guvernulu germanu.

«Ultima notă din Iunie către Belgia este interpretată mai în general în regiunile politice în acestu sens că incidentul pōte fi considerat ca terminat decât nu se vor mai produce casur de amestec din partea supușilor belgieni în conflictele interne ale Germaniei. În casulu contrariu, cum am observat deja, s'ar reproduce din nou reclamațiunile notel germane din Apriliu trecut.»

Gazetta Crucei dice ea se cunoscă acum autorii cari au făcutu să circule în Europa sgomotele cele alarmante de resbelu. Ea afirmă că posedă «dintr'o sorginte autorisată», numele persoanei care a declarat ambasadorelui francesu de la Berlin, d. de Gontaut-Biron, că ar putea să nască evenimente ce ar sili pe Germania să prevină ori ce atac. Acestu personagi, dupe spusa acestei *Gazette*, nu este sub-secretarul de Statu, d. Bulow, cum s'a crezut până acum, ci «un funcționar, cu multu mai june, de la ministeriulu de resbelu.» Correspondentulu berlinesu al *Gazettei de Augsburg* basându-

se pe cuvintele *Gazettei Crucei*, adică pe acelea că acestu june funcționar «n'a profitat din necesitate ce a întâmpinat în recinta sea misiune diplomatică», crede că acestu june funcționar nu este altulu de câtu faimosulu d. de Radovitz, actualmente consiliaru intimu, și care acum în urmă fusese trimsu cu o misiune la Petersburg.

Totu din aceeași sorginți mai aflăm că autorulu faimosulu articolu din diarul berlinesu *Posta*, «Resbelulu este în perspectivă», articolu ce a produsu așa sguduitură în Europa, ar fi d. Constantin Roessler.

În Berlin, a șeptea cameră corecțională a tribunalulu de prima instanță, în procesulu intentat șefiloru asociațiunilor catolice din Berlin a pronunțat închiderea cerculu lucrătorilor catolici, pe motivu că acestu cercu este o asociațiune politică în relațiuni cu asociațiuni străine de aceeași tendință; afară de această, această Cameră a mai ridicat interdicțiunea pronunțată de polițiă contra celorlu-lalte asociațiuni catolice căroru nu li s'a recunoscutu unu caracteru politic.

Dintre acești șefi trași la bara justiției unu consiliaru eclesiasticu a fostu condamnat la nouă-șeci mărci amendă, cel-laltu acusați au fostu condamnați la amendă mai mică și, în casu de ne plată, la închisore. Numai unu singuru prevenitu a fostu achitat.

Gorciacoff și Bismarck. (I)

II

Principete Bismarck.

Otto-Eduard-Leopold de Bismarck-Schoenhausen, acumu cancelar al imperiulu Germaniei și principe de Bismarck, s'a născut la 1 Aprilie 1815, la Schoenhausen, pământu ereditar situat în Marcatulu de Brandenburg.

Origina nobleței familiei se este destul de contestată, însă biografi vorbesc cu complesență de două din străbunii săi cari au fostu excomunicați de Biserica și au murit în nepocăință.

Mama lui Otto de Bismarck, D-șora Menken, ce aparținea bunei burse din Lipsca, trimise pe fiulu său a și face studiile într'un liceu din Berlin numit *Monastirea cenusă*, și de acolo la celebra Universitate din Geotinge, unde, se dice, dēnsulu cultivă vânătoarea, călăritulu, înotatul, gimnastica și scrima, totulu afară de dreptu, avu mai multă de 20 dueluri, și justifică pe deplin numele gloriosu de *Bursche* (studentu harțagos) ce avea să i rămăe pentru multu timp încă, chiaru cându era ambasadoru și ministru. Trecut'a elu vr'o dată în regulă *examenulu de Statu* indispensabilu în Prusia spre a ocupa funcțiun publică? Este îndoială despre această, și acestu punctu se discuta și cându D. de Bismarck era deja unu personagi importantu.

Ori-cum ar fi, fiindu că D. de Bismarck era înainte de tōte unu spiritu viu, unu spiritu de acțiune și care posedă într'unu gradu suficientu Biblia, pe Shakespeare, Goethe și Schiler, aceste patru elemente ale oricărui educațiun în Germania, chiaru și pentru cele mai ordinare, se aruncă în lume spre a face o carieră deplină dia-

(1) Dupa *Vocea Covurluiului*, vezi No. *Telegraphulu* de ieri.

volubulu din corp ce l'u sfârșia, cētindu omeni și culegēndu din spectacolulu ce înțelnea învățaminte cărora turnura practică și personală a inteligenței se le dădea o formă originală și coprindețore. Aici sunt puși cei 10 sēt 12 ani numiți de biografi germani cu unu nume prin care au obiceiulu de a desemna una din perioadele cele mai strălucite ale literaturii lor, *an de fortună și de turmente*, ani frumoși în adevēru, plini de avortări de tot felulu, de călătorii, de încurcături financiare, pōte chiar și de unu amoru contrariatu. Acesta i cel puțin sensulu ce se nclină a se da pasagiulu următoru dintr'o scrisore adresată de D. de Bismarck sorei se Malvina: «In zadar mă sdrevenesc, în cele din urmă voi lua de soți pe ***; lumea voesce astu-fel, și nimicu nu pare mai naturalu, fiindcă amēndou am statu în indiferență. Ea mă lasă rece, este adevēratu, dertu această o factu tōte. Și apoi nu e rēu ca să nu și pōtă părăsi cine-va sentimentele ca pe cămășu, ori-cātu de rar le ar schimba cine-va pe acestea.»

Ceea ce D. Klaczko emite ca o suposițiune probabilă pare multora unu lucru siguru. Se afirmă chiaru că, printr'o ironiă a destinulu, persoana ce i respinse atecțiunea și aruncă această natură ardețore în lupta și dominațiunile omeniilor, era de origină danesă.

D. de Bismarck a datorit acelor sguduir violente impaciunța ce l'u împiedică d'a conserva cea mai mică funcțiune administrativă și d'a ajunge în landveru dincolo de gradulu de locotenent, sēt ele i dădură acelu sentimentu atât de puternicu al realității și al practicei în tōte lucrurile care i marcheză câte-o dată expresiunile cu o turnură atât de frapantă și le facu a se pune înainte ca nișce creaturi viue?

Și pōte cine-va încă aminti aceste cuvinte de acumu aprōpe 20 ani, cându, într'o discușiune aproposito de principete revoluțiunulu se a contra revoluțiunulu, elu striga: «Nu o desbatere parlamentară va putea vr'o dată decide între aceste douē principete. Decisiunea nu va veni de câtu de la D-șeu, de la D-șeulu bătalierulu, atunc cându va lasa să cadă din mână hōtăririle nerevocabile ale destinulu.» Cât despre invectiva faimosă: *fierulu și sângele*, ea fu adresată naționaliilor liberali, chiaru acei cari astă-șu i arată o platitudine atât de mare, o ascultare de cadavru, și cari atunc voiau să l'u împiedice de a reforma armata, de și i ceru unitatea Germaniei. Nu prin discursuri, dicea elu retoriloru, se va face unitatea Germaniei. «Spre a face această unitate, va trebui feru și sânge.»

Aceste idei improvizate puternice le-a avut totu-d'a-una D. de Bismarck. Scrie sēt citescă, limbagiulu sēt are ce-va analogu cu aceea bătură singulară pe care o preferă, se dice, dintre tōte, amestecătura de vinu de Șampania cu acea bere grece și negră englesă ce se numesce *stout*. Liniele aceste, ce se află în scrisorile publicate de George Hesechiel, nu sēmēnă cu unu pasagi din Hamlet: «Mulțumită lui D-șeu! Totulu nu e în fondă de câtu o cestiune de timp: popōre și indiviđi,

înțelepciune și nebuniă, pace și resbelu, cu unu cuvēntu tōte pe pământu nu sunt de câtu ipocrișia și șarlatanerie, și o dată cădută această mască de carne, omulu de spiritt și prostulu trebuie să și sēmēne multu, și trebuie să fie dificilu de a distinge între Prusian și Austriac scheletele lor forte curatū preparate; această aru trebui să vindece de ori-ce patriotismu specific? Nu e totu de de la dēnsulu acestu răspunsu către comitele Karoly ambasadorelu Austriei, care, în ajunulu resbelulu din 1866, somase pe D. de Bismarck, în numele guvernulu se, de a declara categoricu dēcă cugetă se rupă tratatulu de pace de la Gastein «Nu, fu replica. N'am această cugetare; dertu, dertu ași avea-o, va și răspunde altu-mintrele?» Ce diceți de acestu încântatoru exemplu de francheță?

Este adevēratu că în primele zile ale misiunii se de la Frankfurtu făcuse într'o scrisore intimă unu portret aspru al diplomaților: «Relațiunile nōstre aci (Frankfurt, 1851 Iunie) consistă într'o nēcredere, și unu spionagi mutualu. Dēcă cel puțin aru fi ceva de spionatu și de ascunsu! Dertu lucrurile pentru cari acești omeni își turmenteză spiritulu sunt nișce curate fleacuri. Acești diplomați, care își debiteză marfa cu unu aeru de importanță, imi pare de pe acumu multu mai ridicol de câtu cutare deputat din Camera a doua ce se învlesce în sentimentulu demnității se. Dēcă nu se întâmplă evenimente exteriore, scit de astădi pe vērulu degeterulu aceea ce amu fi făcutu în două, trei sēt cincini, și ceea ce amu putea expedia în 24 ore, dēcă amu voi să fim sinceri și raționabili într'o di. Nu m'am înduoitu nicu-o-dēta că acești D-ni nu și pregătesc bucate cu apă; dertu o fertură atât de apōsă și fără gustu în câtu e imposibilu d'a găsi în ea unu ochiu de grāsime, mă miră... Facu progrese forte repeđi în arta d'a nu spune nimicu cu multe cuvinte; scriu raporturi la mai multe fo, curate și rotunde ca nișce *leadings-articole*, și dēcă, după ce le va fi citit, Manteuffel va înțelege ce-va, e mai tare de câtu mine. Nimenea, nicu chiaru cel mai rēu din democrați, nu își pōte face o idee de câtă nulitate și șarlatanismu ascunde diplomațiă.

Der tolle Bismarck — *Bismarck turbatulu* — este supranumele ce i dădea toți vecinii săi, într'atata pune în mișcare ținutul dinprejur prin veseliele se sgomotoșe, și cu tōte acestea atunc nu se gândea de locu la politică. La 1846 elu atribuia ore-care importanță spre a fi numit intendentu a diguriloru districtulu. «Loculu nu i remunerat, dicea elu într'una din scrisorile se, dertu presintă interesu, prin raportulu se cu Schoenhausen și alte pământuri, căci de la elu va depinde în mare parte dēcă vomu fi din nou sub apă ca în anul trecut. Bernard (un amic) insistă să mă duc în Prusia (la Berlin); ași voi să scit ce înțelege elu prin această. Elu susține că, prin dispozițiunile și aplecările mele, sunt făcutu pentru serviciulu Statulu, și că mai curēndu sēt mai târđiu o să intru în elu.» Bernard avea dreptate.

Apoi de-o-dată, chiaru în momentul întruniri primulu parlamentu al Prusiei, etă l'u formāndu și

proiectul d'a se duce în Indiî spre a face avere și a se așeza acolo. Și Cromwell, în ajunul parlamentului-lungu, voia să se înbarce pentru America.

D. de Bismarck nu plecă în Indiî, și intră în Cameră unde rolul său n'avu atunci importanța pe care unit biografii au încercat a'i da în urmă. Membru activ și zădăritor al grupului *Juncherilor* la 1847, și al marelui *partidului al Crucii* ce se formă după revoluțiunea din Februarie, n'avea autoritate și era într-o câtă-va copilul teribil al partidului. „Aparțin, dicea el în unul din primele sele discursuri la Cameră, unei opinii care 'și face gloriă din obscurantism și tendință la evul mediu, aparțin a celei mulțimi ce se opune cu despreț părții celei mai inteligente a națiunii.” Elu voia atunci *unui Statii creștinu*. „Fără basă religioasă Statul nu e decât o agregatiune fortuită de interese, o specie de bastion în resbelul tuturor contra tuturor; fără această basă religioasă ori-ce legislațiune, în loc de a se regenera din isvoroale viue ale adevărului eternu, nu mai e decât balotă de idei umanitare pe câtă de vage, pe atât de schimbătoare”; astu-fel se pronunța contra emancipațiunii jidovilor și respingea cu orăre instituțiunea căsătoriei civile, insituțiune degradătoare, și care „facea din Biserică purtătoare a codei unei birocrații subalterne”.

Atunci era totu atât de intranșigentă către tron ca și pentru altar și se arăta adversarul hotărât a totu ce forma programa partidului liberalu, combătea cu aceeași energiă cele două aspirațiuni naționale ale acestui partid, liberarea Șleswig-Holsteinului și unitatea Germaniei, și, particularitate de notat, nici unul din curioasele discursuri nu se află reproduși în edițiunea oficială a discursurilor D-lui de Bismarck publicată la Berlin.

Cu atât mai multu nu se găsesse nici faimosul discurs din ședința de la 3 Decembrie 1850, în care avu singur audacia de a apăra ministeriul ce umilise la Olmutz pe Prusia înaintea Austriei și pe D. de Manteuffel umil suspusu principelui de Șwatzemberg. La acea epocă nu susținea, ca în circulara sea memorabilă de la 1866, conformându-se doctrinei parlamentului din Frankfurt din 1848, că Germania trebuia să se formeze în afară de Austria, ce coprinde în sânul său populațiuni diferite și de rasă inferioară. Derru era convins și afirma că Austria e o putere germană în totă puterea cuvântului, de și are fericirea de a exercita dominațiunea sea și peste naționalități străine, și conchidea cu îndrăsnelă că „Prusia trebuie să se subordoneze Austriei, spre a combate împreună cu ea democrația amerințătoare.”

D. de Bismarck în urmă, ni se pare, și-a modificat puțin modulu său d'a vedea; lucru singularu însă, tocmai acelu discursu îi deschise cariera diplomatică de care avea să se servescă atât de bine. La câte-va zile mai târziu camera era prorogată, și D. de Bismarck era propus, nu fără inchiitudine, de corectul și biurocrațicu D. de Manteuffel, regelui pentru postulu din Frankfurt. Frederic-Wil-

hem IV, cu totu gustul său personalu pentru D. de Bismarck, esita. „Majestatea voastră pôte să facă cercare su mine, îi duse el; dacă nu va merge, Majestatea voastră va fi liberă d'a mă chema înapoi după 6 luni și chiaru mai înainte.”

Cele 6 luni durară 8 ani, și cându D. de Bismarck fu chemat de succesorulu lui Vilhem IV, fu pentru a fi trimis ca ambasadoru la St.-Petersburg.

În timpul acelei lungi șederi la Frankfurt, de unde eșia în fie care an spre a da unu alimentu activității sele și se ducea să viziteze toate colțurile Europei, ideile D-lui de Bismarck se modificară profund, și cându constată că tendințele Statelor secundare le voru trage totu d'a-una spre Austria, animositatea sea se întorse contra acestei puteri, și din motive diferite împărțasi sentimentile ostile principelui Gorciacof. Această comunitate de ură trebuia să aibă o influență teribilă asupra evenimentelor ce s'au îndeplinit de atunci încoco.

În privința contrașicilor ce amu semnalat în opiniile și conduita politică a D-lui de Bismarck, se pôte spune că, dacă opiniunile s'au modificat, principiile care au fost mai înteu adoptate, apoi părăsite, n'au variat nici o dată. D. de Bismarck a avut o pasiune ce a învinsu pe toate cele-lalte. Elu a voit a se mări cu țera sea, și a încercat mai înteu această urmându o cale pe care o credea sigură. Cându convingerile selesupra eficacității mijlocelor s'au modificat, elu le-a schimbatu în dată. În mijlocul discursurilor și cuvintelor asupra dreptului, a recunoscut că populațiunile germane erau nebune după dorința puterii, a comandării, a orgoliului popularu și s'a servit de acelu curentu mare ca de o forță viue pentru patria sea, cu ajutorulu căreia a rădicat poporul său pe de-asupra Germanilor, luând forța tuturor spre a constitui unu imperiu mare în profitulu Rusiei dominătoare.

DIVERSE

O Căsătorie neprevădută. Autoitul posesiilor *Aurores boreales*, d. Raoul Petitpain, s'a însurat în nisce circumstanțe destul de amusante.

Poetul acesta căuta o locuință. Densul intră din întâmplare, într'unu micu apartamentu ce fusese ocupat de unu peșitoru.

Tablița de aramă, ce anunța că în intru locuesce unu mijlocitoru pentru facearea căsătoriilor remăsese atârnată la ușă.

De abia poetulu vizitase puținu apartamentulu, cându de o dată se auzi șgomotulu unui clopoșel, sunat de o mână grabită.

Aspirantele la Parnas deschise ușa și se vădu în fața unei cumeștre prea frumșică.

— Cu ce vă potu servi, o întrebă poetulu, căruia cordele lirei amorose începuseră deja a sbârni.

— Pre legea mea, domnule, eu n'am obiceiu să te portu prin stelu, fiindu ca aceasta este meseria d-voastră... Așu voi să găsescu unu bărbat.

Cumetrița avea vre-o 28 ani și purta cu cochetărie unu frumosu costumu de țerancă normandesă.

— Voiți să vă măritați?

— Ferește că da! și nu vroiu unu țeranoiu. Unchiulu meu a murit; el mi-a lăsat o fermă de 40,000 franci, și toate ale casei, și afară de acestea eu sunt o fetă casnică și cumu se cade.

— Este ore această posibilă? strigă cu bucuria poetulu, și apoi adaugă cu timiditate:

— Așu putea să ve convinu?

Țeranca normandesă lu fixă de susu până josu, lu învârti în drepta și în stânga lu esamină cu atențiune, și respunse:

— Nu eșu tocmai nepotrivit.

Această mărturisire valora câtu o consimțire.

Căsătoria s'a făcutu.

Poetulu trăesce fericit la ferma din Normandia și compune meru... untu prospăt.

ULTIME SCIRI

Madrid, 26 Iuniu.— O depeșă oficială anunță că fregata alphonșistă *Victoria* a bombardat ert Deva și Mocico, pe costa cantalirică, a căroru blocare e mai riguroasă ca totu de'una.

Roma, 25 Iuniu.— Senatul s'a ocupat astă-zi cu proiectulu relativu la siguranța publică. D. Cannizzaro a pronunțat unu discursu în favoarea anchetei de la care elu speră rezultate bune. Senatul a adoptat ancheta mai în unanimitate.

Londra, 27 Iuniu.— Ert, la reunirea anuală ținută de Cobden-Club, președintele, D. Bailey Potter a citit o scrisore a d-lui Gambetta, prin care mulțimea ciubulu pentru alegerea sea ca membru onoraru.

D. Bailey a adăogit că d. Gambetta i esprimase dorința de a fi admisu ca membru în clubu.

DE LA CAMERA

(Ședința de azi Vineri, 20 Iuniu).

Camera a cercetat în secțiuni până la 1½ oră proiectulu de lege pentru împrutul de 63 milioane. La 1½ oră se deschide ședința publică.

Se citește de D. Alexandri raportulu asupra drumulu de fier Ploesci-Predelți ale căru conclusioni sunt pentru societatea englesă.

Se prezintă apoi o propunere subscrisă de 44 deputați cari ceru ca să nu se mai deșbată nici o ofertă, ci se lase ca guvernulu să facă o nouă licitațiune și se dea concesiunea acelei companii care o va găsi elu mai folositoare pentru țera.

Asupra acestei propuneri se urmășă deșbatare până acum la orele 4.

INSERTIUNI ȘI RECLAME

D. Jean Marie ne trimite spre publicare următorulu estras din *Nota justificativă* prezentată spre a sprijini cererea concesiunii căiei ferate Ploesci-Predelți ce a făcutu împreună cu Societatea financiară. Noi o înșeram sub acestu titlu de mai susu, fără ca redacțiunea să ia vre o răspundere, și fără a o susține, de ore ce noi susținemu societatea română.

Estrasu din nota justificativă

Mai înteu studiele prezentate de ditișii concurenșii nu potu să fie definitive.

Timpulu fiindu scurtu pentru studiile definitive și pentru construcțiunea liniei nu se pôte proba că proiectulu adoptat și executat va fi celu mai bunu posibilu. Timpulu destinat studiilor aru fi trebuit să fâ mai lungu și să se fi făcutu și lucrări preparatorii.

În urmă *D. Jean Marie* studiază diferitele traseuri ce trebuie urmate:

1. Partea de la Ploesci la Doftana.

Această parte nu prezintă nici o dificultate, căci urmășă înclinațiunea unei câmpii lucie.

2. Partea de la Doftana la Lespetz.

În această parte dice că se potu face mai multe traseuri.

Unulu trecându marea matcă a Doftanei cere o lucrare de artă colosală și oferă mari dificultăți în terasamente. Ajunsu pe platoulu Câmpinei se pôte urma diferite traseuri, pe nivelulu câmpiei, urmându panta sea pînă la satulu Cornu, continuându în lungulu țermulu Prahovei, pentru a ajunge în fața la Lespetz, în susu multu de riu; direcțiunea această este brăzdată de văile și colinele ce țermuescu Prahova. Terenurile sunt puțin solide, lucrările de artă scumpe și întreșinerea liniei costă multu. Această linia se depărtăză de puncturile populata.

Mai preferabile e a descinde din platoulu Câmpinei prin Câmpinița și Prahova cu ajutorulu lucrărilor de artă mai considerabile de câtu prin Doftana.

Dacă din Câmpina se va descinde în albia Prahovei, atunci se părăsesce platoul, și mai bine să nu se trecă.

De la Doftana unu altu traseu se prezintă, descindându albia Doftanei, a o traversa prin o lucrare de 8 pînă la 10 metre de înălțime și a urma țermulu stângu alu Prahovei. Acestu țermu este solidu și oferă unu locu pentru gara Câmpinei; dupe gară se pôte traversa Prahova pentru a urma țermulu dreptu, seu a rămânea pe țermulu stângu ceea ce aru fi puțin favorabilu la Brăda.

De la puntea Vadului traseulu aru putea să se urce pe platoulu Brăza, derru numai prin unu tare sușu, și a urma flancurile colinei, mai puțin stâncose și periculose, derru necesitându lucrări de artă prea considerabile.

Din contră, urmându-se albia rului, traseulu va fi numai pe unu teren solidu și care ar prezenta o securitate suficientă.

3 De la Lespetz la Isvoru.

De la acestu punctu se urmășă rulu care la drepta prezintă o pantă destul de tare cu păduri dese, și o linia nu prezintă pe aci nici o securitate; de partea cea-laltă terenulu este golu, va necesita lucrări de artă și șidiri pentru susșinere. Traseulu prin riu este celu mai bunu subtu punctulu de vedere alu securității și a căru întreșinere va costa mai puțin.

D. Jean Marie a alesu acestu teren. Elu afirmă că planurile sunt în mâinile d-lui ministru de lucrări publice.

De la Isvoru la Bușteni nu este nici o dificultate. Terenul este solid; se pôte urma seu țermulu dreptu alu rulu seu chiaru albia sea. De la Bușteni până la capetulu liniei, unu singuru traseu este posibilu, acela de a urma o vale alu căru teren e solidu.

În primul traseu, linia e ferită de accidente și sosesc la Predealu prin o seriă de sușiri.

Altu doilea traseu traversă nisce terenuri de o soliditate înduoasă și cere lucrări de artă considerabile și greu de stabilitu, greutăți ce se prezintă cu câtu va înainta linia.

D. Jean Marie recomandă traseulu prin fundulu văii și afirmă că acestu traseu nu este incompletu și neexecutabile.

În resumatu există două traseuri posibile: unulu prin valea Prahovei și celu-laltu prin flanculu colinelor cari o țermuescu fie la drepta, fie la stânga.

În primul traseu linia e ferită de accidente, terenulu e mai luciu. Urmându albia Prahovei linia sosesc la Predealu prin o seriă de sușiri; raza curbelor va fi minimum de 400 metre, aliniările drepte cele mai scurte voru fi de 100 metre; toate aceste condițiuni și deslușiri ce se găsescu în tablourile cari înșoșescu proiectulu, facu exploatarea mai lesne și reducu câtu se va putea cheltuelile de întreșinere.

Altu doilea traseu din contră, traversă în mai multu puncturi terenuri de o soliditate înduoasă, văile laterale ceru lucrări de artă a căroru basă chiaru nu e sigură; acestea toate nu se voru vedea pôte de câtu cându linia va fi în construire, și atunci va fi târziu pentru a schimba traseulu.

De aceea d. Jean Marie a alesu traseulu prin fundulu văii, care nu este incompletu și neexecutabile cumu s'a pretinsu.

Din Augustu și până erna s'au făcutu studii, și valea a fostu obiectulu unui studiu speciale. Erna s'a studiatu planurile ridicat, și dupe calcule, s'a decisu traseulu ce s'a prezentat guvernulu.

INSTITUTULU VACCINAL

Direcțiunea: strada Pitar-Moșiu No. 5

Vaccinațiun și Revaccinațiun cu Vaccin animal. Astă-zi Sâmbătă 21 Iuniu orele 3 p. m. precise.

Director Dr. Vlădescu.

SPECTACOLE

Teatrulu-Circu. Sâmbătă, 21 Iuniu *Cleopatra*.

Union Suisse. Caffe Chantant sub direcțiunea d-lui Ionescu în totu serile frumose. În serile de plouă d. Ionescu va juca la *Walhalla*, fostul Hypodrom.

DIPLOMA DE MERIT LEXPOZIȚIUNEA UNIVERSALA

DIN VIENNA 1873.

TONICI VIN DE BELLINI APERETIF
Stomachicu Febrifugin.

Vin de Palermo de Quinquina și Colombo, singurul vin medical recompensat la Viena 1873, prescris pentru copii debili, pentru femeile delicate, pentru convalescenți persónelor slabe, precum și nervoase dhiarecele cronice, chlorosă etc. (extract din Albina medicale și din gazeta spitalelor etc).

Depositu generalu pentru România la B. J. Konopka strada Carol I No. 5. Bucuresci se găsește la d. Hebberling farmacistu piața Teatrului la d-nu Fr. Kessler, strada Carol I No. 18. Crajowa d. Fr. Pohl farmacistu precum și la toate farmaciile.

Nota: Pentru a evita contra facerile inerte și adesea vătămătoare trebne a se refusa ori-ce butelie care nu va purta timbru oficial al guvernului frances.

„DACIA”

SOCIETATEA GENERALA DE ASIGURARE

IN

BUCURESCI

ANUNȚU

Aveni onore a aduce la conoscița onor. publicu ca inspectorul nostru

D. S. NACHMANN SOHN

Ne mai fiind în serviciul societății noastre, nici nu mai are nici o autorisațiune de a lucra în numele nostru.

Bucuresci, 24 Iunie 1875.

Direcțiunea Societ. „DACIA”

DIPLOMA DE MERITU EXPOZIȚIA UNIVERSALA

DE VIENNA 1873.

PRAFURI ȘI PASTILE AMERICANE

A le Doctorului Paterson (New-York), tonice digestive, stomachice, anti-nervose, singurele pastile digestive recompensate la Viena în 1873 Reputația Universală psetru grabnică vindicare a bôielor de stomach, lipsa de poftă de mâncare, acrăla, digestiv cu greutate, gastrite, bôlele intestinale etc. (Extract din Lanceta de Londra și gazeta spitalelor).

Depositu generalu pentru România la d. B. I. Conopka la Bucuresci strada Carol I No. 5 se găsește la d. Hebberling farmacistu piața Teatrului, la d. Fr. Kesler strada Carol I No. 18. Crajowa d. Fr. Pohl farmacistu, precum și la toate farmaciile.

Nota: Spre a evita contra facerile inerte și adesea vătămătoare trebnea se refusa ori ce cutia care nu va purta timbru oficial al guvernului frances.

HOTEL IMPERIAL

GALATZ

Sub-semnatul are onore a aduce la cunoștița onorabilului public, că de la 23 Aprilie a. c. a deschis în localul fost Hotel Schaf din Galatz Otelul său sub firma Hotel Imperial cu totul reparat și cu mobilă nouă și aranjat dupe sistemul celor mai bune oteluri din Europa, precum se recomandă și cu o bucătăria din cele mai bune și mai alésă.

Serviciul prompt și prețurile multu scădute de acele cunoscut pe la alte oteluri, pe lângă lipsa de totu felul de disagramentă.

J. Kram.

BIBLIOGRAFIE

A esit de sub presă și se află de vânzare la toate librăriile:

IANCU JIANULU

CAPITANULU DE HAIDUCI

Novelă originală, scrisă din nou de D. N. D. Popescu. Prețulu 1 leu 50 bani.
D.D. Librari de prin districte se voru adresa seŭ directe editorelui, seŭ la D.D. Socce et C-nie. Editore, H. C. WARTA.

In Editura Socce & C-nie a apărut: O nouă edițiune din broșura I din

DORULU

Căruia i s'a adăogit cele mai noi cantece precum: *Domnul Tudor*, Ah! te iubesc! Florea în câmpie, *Optii principale cuplete din Fata mamei Angot*, *Ha! la vacsă și la chibrită!* etc. etc.

Edițiunea de luscă, tipărită pe hârtie velipă. Prețulu 1 leu 50 bani.

De vânzare la toate librăriile din Capitală și din districte.

D-nii librari din districte se voru adresa la librăria editore, de la care voru priimi unu Rabatt însemnat, după numărul de esemplare ce voru cere.

NB. Se aduce aminte publicul că colecțiunea *DORULU* se compune acum din 2 Broșuri.
Socce et C-nie.

BOALE SECRETE ȘI A PIELEI

Să tratădă după esperiența făcută în 12 ani de serviciu ca Medicu în spitale.

D-rū Altschul.

Strada S-ta Vineri No. 14.

BĂI DE MARE IN KUSTENGE

Sub-semnatul anteprenor al Hotelurilor „Byzance și Danube” în Kustenge aducă la cunoștița Onor. Publicu că voiajorii pentru Băi de mare voru găsi în numitele Hoteluri situate în pozițiunea cea mai alésă pentru sănătate, totă confortabilitatea și promptitudinea în serviciu în câtă voru rămănea satisfăcuti.

Anteprenor. Panajoti Christopulo.

ANUNCIU

Aducă la cunoștița onor. Publicu că amu mărită marele și bogatul meu asortimentu de articole de voiaj de totu felul, constând în cofere și sacuri de voiaj, cofere de mână pentru bărbați câtă și pentru dame, precum și totu fel de articole equestre, șele de ori ce calitate pentru dame și copii.

Comande și reparatur se primescu ori și cândă și se efectuă prompt și cu precii moderate.

Bucuresci, Strada Mogoșoe No. 72, în apropierea Palatului Domnescu.

Louise Milker.

CIMENT DE PORTLAND

De vânzare cu prețurile forte moderate la D-nu B. I. Konopka strada Carol I No. 5.

APE MINERALE NATURALE

DIN DIFERITE SURSE FRANCESE, GERMANE etc. etc.

TOTU-DEUNA PROSPETE

primite d'adrepul de la sursele respective, se expediă prompt de sub-semnații în ori ce parte a României, cândă Comandele voru fi insocite d'un acompit de 1 fr. pentru fie ce sticlă de Apă.

Rugăm a precisa bine felul Apei necesare, pentru a evita întărdieri.

I. Athanasiu & I. Klee.

CALEA MOGOȘOAEI 72, BUCURESCI.

La același Magasiu Mare Depou de

CIMENT DE PORTLAND CEL MAI BUNU

Culori frecate și nefrecate, Uleiuri etc. pentru Zugravii.

ANUNCIU

Fabrica de parkete, lemnăria, furuire și mașina cu abur pentru tăierea lemnelor cu ferăstrău a lui Richard Henze din Brașov oferă parchete peste 100 de feluri din cele mai estine.

Fabrica efectuă oru ce felu de parchete după desemn, furuire precum și oru ce felu de lemnăria în toate dimensiunile cu precii cele mai reduse.

Deslușiri mai d'apropo precum și prețurile se pôte afla la d-loru los. Nachmanu Focșaner expeditori în Bucuresci Strada Colți No. 10.

Recompensă la Esposițiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apopleșiei, Paralisiiei, Ameteleii pe mare, Căleiei, Vaporilor, Nemisturării, Colicelor, etc.

BOYER

Singurii Succesore alii Carmiloru Paris, 14, rue Taranne

Depositu la primile case de comerciū